

τα χιλιάδων φράγκων. Θὰ τοὺς τὸ ἐδίδεν διὰ τριάκοντα ἑξ χιλιάδας.

Παρεκάλεσαν τὸν χρυσοχόον νὰ μὴ τὸ πωλίσῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἐκλείσαν συμφωνίαν ὅτι θὰ τὸ ἡγόραζον ἀντὶ τριάκοντα τεσσάρων χιλιάδων φράγκων, ἐὰν τὸ πρῶτον δὲν ἀνευρίσκετο πρὸ τοῦ τέλους Φεβρουαρίου.

Ὁ Λοαζὲλ ἦτο κάτοχος περιουσίας δέκα ὀκτὼ χιλιάδων φράγκων, τὰ ὅποια εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τὸν πατέρα του. Θὰ ἐδανείζετο τὰ ἐπιλοιπα.

Ἐδανείσθη, ζητῶν χίλια φράγκα παρὰ τοῦ ἐνός, πεντακόσια παρ' ἑτέρου, πέντε λουδοβίκεια ἀπ' ἐδῶ, τρία λουδοβίκεια ἀπ' ἐκεῖ. Ἐκαμε γραμμάτια, ἀνέλαβε καταστρεπτικὰς ὑποχρεώσεις, ἐδανείσθη παρὰ τοκογλύφων, παρὰ παντός εἰδους δανειστῶν. Διεκινδύνευσε τὴν ὑπόληψιν ὅλης τοῦ τῆς ζωῆς, διεκινδύνευσε τὴν ὑπογραφήν του χωρὶς νὰ γνωρίζῃ μάλιστα ἂν θὰ τὴν εἴμα καὶ κατατεθροινωμένος ἀπὸ τὰς μελλούσης ἀγωνίας, ὑπὸ τῆς φρικτῆς ἀσπίδος τοῦ ἡ ὅποια ἐμελλε νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἀπο πάσας τὰς μελλούσας φυσικὰς στερήσεις καὶ πάσας τὰς ἠθικὰς στενοχωρίας, ἐπῆγε καὶ ἐζητήσῃ τὸ νέον περιδέραιον καταθέτων πρὸ τοῦ γραφείου του χρυσοχόου τὸ συμφωνηθὲν ποσόν.

Ὅτε ἡ Κα Λοαζὲλ τὸ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Καν Φορεστιέρ αὕτη τῇ εἶπε μὲ ὕψος ψυχρὸν :

— "ὦφειλες νὰ μὴ τὸ ἐπιστρέψῃς ἐνωρίτερον, διότι ἦτο δυνατόν νὰ εἶχον ἀνάγκην τοῦτο.

Δὲν ἤνοιξε τὴν θήκην, ἐκεῖνο δι' ὃ ἡ φιλία τῆς μεγάλης ἐφοδεῖτο. Ἐὰν αὕτη παρετήρῃ τὴν ἀντικατάστασιν, τί ἤθελε ὑποθέσει; Τί θὰ ἔλεγε; Δὲν θὰ τὴν ἐξελάμβανεν ὡς κλέπτριαν;

✱

Ἡ Κα Λοαζὲλ ἐγνώρισε τὴν φοβεράν ζωὴν τῶν στερήσεων. Ἐλαβε τοῦτο ὡς σταθερὰν ἀπόφασιν ἄλλως τε, αἰφνιδίως, ἡρωικῶς. Ἐπρεπε νὰ πληρώσῃ τὸ φρικτὸν τοῦτο χρέος. Θὰ τὸ ἐπλήρωνον. Ἀπέβαλον τὴν ὑπερέτριαν, μετῴκησαν, ἐνοικίασαν ὑπὸ τὴν στέγην μίαν σοφίταν.

Ἐγνώρισε τὰς χονδροειδεῖς ἐργασίας τῆς οἰκίας, τὰς μισητὰς ἐργασίας τοῦ μαγειρίου. Ἐπλυνε τὰ σκεῦη, καταστρέφουσα τοὺς ροδίλους ὄνυχας τῶν χειρῶν τῆς μὲ τὰ χονδρὰ πύλινα σκεῦη καὶ μὲ τὰς σιδερὰς χύτρας. Ἐπλυνε τὰ ὑπὸ ἀσπρόρουχα, τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰς πατάδοῦρας, τὰ ὅποια ἐκρεμοῦσε πρὸς ἀποξήρανσιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχοινίου, κατεδίβαζεν εἰς τὴν ὁδὸν καθ' ἐκδότην πρῶταν τὰς ἀκαθαρσίας καὶ ἀνεδίβαζεν ὕδωρ σταματώσα εἰς κάθε ὄροφον διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ. Ἐνδεδυμένη ὡς γυνὴ τοῦ λαοῦ μετέδαινε εἰς τὸν ὀψοπώλην, εἰς τὸν παντοπώλην, εἰς τὸν κρεοπώλην, τὸ κοφίνιον ὑπὸ τὸν βραχίονα, συμφωνοῦσα, προσδαλλομένη, ὑπερασπίζουσα λεπτὸν πρὸς λεπτὸν τὸ ἀβλίον τῆς χρῆμα.

Ἐπρεπε κατὰ μῆνα νὰ πληρόνῃ γραμμάτια, νὰ ἀνανεώνωσιν ἄλλα, νὰ τοῖς παρῶν χρόνον. Ὁ σύζυγος εἰργάζετο τὸ ἀπόγευμα νὰ ἐκκαθαρίσῃ τοὺς λογα-

ριασμοὺς ἐμπόρου τινος καὶ τὴν νύκτα συχνάκις ἀντέγραφε πρὸς εἰκοσὶ καὶ πέντε λεπτὰ τὴν δελτίδα.

Καὶ ἡ ζωὴ αὕτη διήρκεσεν ἐπὶ δέκα ὁλόκληρα ἔτη. Εἰς τὸ τέλος τῶν δέκα ἐτῶν εἶχον ἀποδώσει ὅλα μὲ τοὺς ὑπερμέτρους τόκους τῆς τοκογλυφίας καὶ μὲ τὴν ἐπισώρευσιν τόκων ὑπερνημερίας.

Ἡ Κα Λοαζὲλ ἐφαίνετο ἤδη γράϊα. Ἐγίνε ὡς αἱ πτωχαὶ νοικοκυραὶ, ἰσχυρὰ, τραχεῖα καὶ σκληρὰ. Ἀτάκτως κτενισμένη, τὰ ἐσφουόσταν αὐτῆς φέρουσα ἀνάποδα, μὲ τὰς χεῖρας ἐρυθράς, ὠμίλει μεγαλοφώνως καὶ ἐκκαθάριζε τὰ πατώματα. Ἀλλ' ἐνίοτε, ὅτε ὁ σύζυγός τῆς ἦτο εἰς τὸ γραφεῖον ἐκάθητο πλυσίον τοῦ παραθύρου καὶ ἐσκέπτετο τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἐκείνην ἐσπέραν, ἐκείνον τὸν χορὸν κατὰ τὸν ὅποιον ὑπῆρξε τόσον ὠραία καὶ ἐφημίσθη τόσον.

Τί ἤθελε συμβῇ ἐὰν δὲν ἔχανε τὸ κόσμημα ἐκεῖνο; Τίς γνωρίζει; Τίς γνωρίζει; Πόσον ἡ ζωὴ εἶνε περιεργός, εὐμετάδαντος. Πῶς μικρὸν τί πρῶγμα δύναται νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἀπωλεσθῶμεν ἢ νὰ ἀνυψωθῶμεν.

✱

Μίαν Κυριακὴν καθ' ἣν μετέβη νὰ κάμῃ ἓνα γύρον εἰς τὰ Ἠλύσια Πεδία, διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ὀλίγον ἀπὸ τὰς ἐργασίας τῆς ἐβδομάδος, παρετήρησεν αἰφνης κυρίαν τινα, ἥτις περιεπάτει μεθ' ἐνός παιδίου. Ἦτο ἡ Κα Φορεστιέρ, πάντοτε ἰδίᾳ, πάντοτε ὠραία, πάντοτε θελκτική.

Ἡ Κα Λοαζὲλ ἠσθάνθη αὐτὴν συκινυθεῖσαν. Νὰ τῆς ὠμιλήσῃ; Τώρα μάλιστα ὅτε εἶχον ἀποπληρώσῃ, θὰ τῇ ὠμολόγη τὰ πάντα. Διὰ τί ὄχι;

Ἐπλησίασε.

— Καλὴν ἡμέραν Ἰωάννα.

Ἡ ἄλλη δὲν τὴν ἀνεγνώρισε, ἐξεπλάγη ἀκούσασα νὰ καλεῖται τόσον οἰκείως παρὰ μίᾳς κακοενδεδυμένης. Ἐψιθύρισε.

— Ἀλλὰ... κυρία. Δὲν σὰς γνωρίζω, ἰσὼς ἀπατάσθῃ.

— Ὅχι ἡμῖν ἡ Μαθίλδη Λοαζὲλ.

Ἡ φιλία τῆς ἔρρηξε κραυγὴν.

— Ὡ! πτωχή μου Μαθίλδη πῶς ἤλαξες;

— Μάλιστα, διήλθον ἡμέρας σκληρὰς, ἀφ' ὅτου δὲν δὲ εἶδον καὶ πολλὰς στερήσεις καὶ ὅλα ταῦτα ἑξ αἰτίας σου.

— Ἐξ αἰτίας μου; Πῶς τοῦτο;

— Ἐνθυμίσαι καλῶς τὸ ἀδάμαντινον περιδέραιον τὸ ὅποιον μοῦ ἐδάνεισες διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸν χορὸν τοῦ ὑπουργείου.

— Μάλιστα καὶ λοιπὸν;

— Καὶ λοιπὸν τὸ ἀπώλεσα.

— Πῶς, ἀφ' οὗ μοῦ τὸ ἀπέδωσας.

— Σοὶ ἀπέδωσα ἕτερον παρόμοιον μὲ ἐκεῖνο. Καὶ ἰδοὺ δέκα ἔτη ὅπου τὸ ξεπληρόνομεν. Ἐννοεῖς ὅτι δὲν ἦτο τοῦτο εὐκόλον δι' ἡμᾶς οἱ ὅποιοι δὲν εἰχομεν τίποτε. Ἐπὶ τέλους ἐτελείωσεν καὶ εἶμαι κατευχαριστημένη.

Ἡ καρία Φορεστιέρ ἐστάθη.

— Λέγεις ὅτι ἡγόραδες ἐν περιδέραιον ἑξ ἀδάμαντων διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃς τὸ ἰδικόν μου;

— Μάλιστα. Δὲν τὸ παρετήρησας κἂν; Ἦσαν ὅμοιοι οἱ ἀδάμαντες. Ἐμεῖς δὲ ἀπὸ ὑπερηφάνειαν καὶ χαράν.

— Ὡ! πτωχή μου Μαθίλδη, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν μου ἦτο ψεύτικον. Ἦξιζε τὸ περισσότερον πεντακόσια φράγκα...

(Κατὰ τὸν Guy de Maupassant).

N. M. Γ.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΩΝ

Γνωστὸν εἶναι βεβαίως ὅτι πᾶς ἄνθρωπος κέκτηται ἀντιπαθείας τινὰς ὡς πρὸς ἓν ἢ ἕτερον ὄν, ἢ καὶ ἀντικείμενον· πλὴν ὅμως ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι κατεγόμενοι ὑπὸ ἐμφοῦτου, οὕτως εἶπεν, ἀποστrophῆς πρὸς τινα ἀντικείμενα, καὶ μάλιστα καταλαμβανόμενοι ὑπὸ φοβεροῦ θεοῦς εἰ καὶ σπασμῶν ἐπὶ τῇ ἐφημερίᾳ θῆα τούτων.

Ἐγνώρισα ποτὲ τὸν θείον φίλου μου τινος ὅστις ἐπὶ τῇ θῆα ὠρίμου ἢ ἀώρου βοδανίου κατελαμβάνετο ὑπὸ φόβου, καὶ θρόμβου ψυχροῦ ὕδατος περιεστέφον τὸ ἄκρωτον ὡχρὸν καθιστάμενον μέτωπόν του· ἐὰν δὲ ἀκουσθεῖς ἤπτετο τοῦτο κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀνατριχίσεως καὶ παρατίκα ἐλειποθύμει.

Οἱ ἱστορικοὶ πρὸς τοῦτοις ἀναφέρουσι πλείστα τοιαῦτα παραδοξα. Ὁ φιλόσοφος Χρῆσιππος τοσοῦτον ἀπεστρέφετο τὰς ὑποκλείσεις ὥστε, ἀπίστευτον εἶπεν, χαίρετώμενος ἔπιπτε. Ὁ Ἰούλιος Καίσαρ ἐρρίγει ἐπὶ τῇ ὄψει καρδάμου. Ὁ Κάρολος IB' ἔτρεμε διερρόμενος ποταμόν.

Ὁ Ἀμβρόσιος Παρὰ (!) ἀναφέρει ὅτι ἰδίῳις ὁμομασιν εἶδεν εὐπατρίδην τινὰ Σκώτων κλαίοντα ὅτε ἐβλεπεν ἔγγελλον, καὶ διοικητὴν τινα συντάγματος περιπίπτοντα εἰς σπασμούς ἐπὶ τῇ ἀπλῇ θῆα ὡδῶν, ἐνφ' οὗναντίον ὁ γραμματεὺς τοῦ Φραγκίσκου πρώτου Δουχὲν εἶχεν ἄρθρον ἐκ τῆς ῥινός αἰμοραγίαν ὀσφραίνόμενος αὐτά. Ἐτερός τις ἱππότης Γάλλος ἐπύρεσεν ἅμα βλέπων ἢ ὀσφραίνόμενος ἰχθύων. Ὁ περιφρῆμος μαθηματικὸς Κάρθεν ἔτρεμε τὰ ὡά. Ἀλλὰ τὸ ἀξιοσημείωτον πάντων εἶναι τὸ ἐξῆς ὅπερ ἀναφέρει ὁ Σαμουὴλ Πελλίσιος. Κυρία τις ἠσθάνετο ἰσχυρὸν πόνον ὅτε ὠμίλου περὶ ποδῶν ἢ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐχόντων σχέσιν πρὸς αὐτοὺς οἷον ὑποδημάτων, περικνημίδων κτλ. παρευθὺς δὲ σχεδὸν ὁ πόνος ἔπαυεν ὅταν ὠμίλου περὶ κεφαλῆς ἢ περὶ σχετικῶν αὐτῆς δηλ. κόμης, πλίου κτλ.

Ὁ Ἐρρίκος γ' ὑπὸ τοσαύτης πρὸς τὰς γαλᾶς κατεῖχετο ἀντιπαθείας, ὥστε ἀδύνατον ἦτο νὰ μείνῃ ποτὲ μόνος ἐν ᾧ δωματίῳ ὑπῆρχε κατὰ τύχην γαλῆ· ὑπὸ τῆς αὐτῆς δὲ ἀντιπαθείας κατεῖχετο καὶ ὁ Δουὲ Σχομβέρρης, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχεν ἀξιωματικὸς ἀρχοῦντως γενναῖος καὶ εἰς ἄκρον ἀποφασιστικὸς, ὅστις ὅμως ἀδύνατον ἦτο νὰ περιμείνῃ ποντικὸν μὲ τὸ ξίφος ἀνὰ χεῖρας.

Πρὸ ἐτῶν δὲ παρόμοιον τι συνέβη καὶ ἐν Ἀθήναις, οὗ τυχαίως ἐγενόμην αὐτόπτης.

Ἡ... γνωστὴ, τῆς πόλεώς μας δέσποινα τοσοῦτον ἐτρόμαξε ἐπὶ τῇ θῆα ἀκανθοχείρου ἔρποντος ἐκεῖ που παρὰ τὸν ἀνακτορικὸν κήπον, ὥστε ὀλίγου δεῖν ἀπέθνησκε ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδιάς.

Γ. ΑΣΠ...

(1) Ὁ περιφρῆμος διὰ τῆς ἀποτροπῆς τοῦ γνωστοῦ ἱεροῦ τῇ Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων.

Δὲν ἐπάρχει ἀγαθότης ἐν τῷ ἀνθρώπῳ: ἡ τοῦλάχιστον, εἶνε πολὺ σπανία. Τὸ συμφέρον μόνον δύναται νὰ ἐνώσῃ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόσας ἀντιθέσεις: αὐτὸ εἶνε ὁ κύριος τῶν καρδιῶν, αὐτὸ κυβερνᾷ τὸν κόσμον. αὐτὸ κάμνει πολλὰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ πράττουν τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν, αὐτὸ γεννᾷ τὸ μῖσος καὶ αὐτὸ παράγει τὴν φαινομενικὴν φιλίαν.

Κα δὲ Μοσεὶλ